

UITSPRAAK 12-013

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep XXX, appellante

tegen

het Bestuur van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, verweerder

1. Ontstaan en loop van het geding

Met de op 17 februari 2012 ingekomen brief van 14 februari 2012 tekent appellante beroep aan tegen het besluit van Bestuur van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van 9 januari 2012, waarbij het verzoek te worden toegelaten tot het *Master's programme in Law, specialisation Public International Law*, is afgewezen.

Door appellante wordt - kort weergegeven - aangevoerd dat in het besluit onvoldoende is weergegeven waarom haar vooropleiding onvoldoende is. Ook is niet aangegeven op welke wijze zij wel aan de vereisten kan voldoen.

Zij geeft in het beroepschrift aan dat zij aan de 'The Hague University' (onderdeel van de Haagse Hogeschool) een vierjarige opleiding 'International Bachelor of Law Programme' heeft gevolgd. Appellante wijst erop dat deze opleiding geaccrediteerd is door de NVAO. Voorts geeft zij een toelichting op de onderwijseenheden die zij heeft gevolgd en de stages die zij heeft gelopen.

Appellante is de mening toegedaan dat haar vooropleiding voldoende is om te worden toegelaten tot de masteropleiding en dat zij in ieder geval voldoet aan de vereiste kennis en vaardigheden voor toelating.

Zij geeft aan dat andere studenten met dezelfde vooropleiding wel zijn toegelaten tot masteropleidingen in Maastricht en Londen.

Daarnaast zouden Duitse studenten van de 'Hochschule' wel direct worden toegelaten tot de master programma's in Leiden.

Partijen hebben gesprekken gevoerd om een minnelijke schikking te bewerkstelligen. Deze gesprekken hebben er niet toe geleid dat het beroep is ingetrokken.

Bij brief van 16 maart 2012 is een verweerschrift ingediend. Daarin is aangegeven dat

Uitspraak

12-013

Blad 2/5

appellante in het bezit is van een hbo Bachelor-diploma, welke niet vergelijkbaar is met een universitaire bachelor. Op grond van artikel 7.30a Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek ("WHW"), geeft haar diploma geen recht op directe toegang tot de master. Voorts heeft appellante niet deelgenomen aan een 'transformation programme', welke deel uitmaakt van een overeenkomst tussen de Haagse Hogeschool en de universiteit. Een onderdeel van de overeenkomst is een schakelprogramma van 70 ECTS. Als dit programma wordt gevolgd is toelating wel mogelijk.

Voorts heeft appellante met de door haar verstrekt informatie niet aangetoond dat haar vooropleiding gelijk is aan de Leidse bacheloropleiding.

Daarnaast geeft verweerder aan dat de specialisatie Public international Law onderdeel uitmaakt van de Nederlandse Rechten opleiding. Het doel van deze opleiding is om Nederlandse studenten in staat te stellen hun Rechten opleiding af te ronden, zodat ze gekwalificeerd zijn om voor Nederlandse gerechtelijke instanties te kunnen werken.

Verweerder weerspreekt dat studenten van de 'Hochschule' wel direct worden toegelaten.

Het beroep is behandeld op 18 april 2012 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellante is - met bericht van afwezigheid - niet in persoon verschenen en heeft zich niet laten vertegenwoordigen.

Namens verweerder is XXX

Verweerder wijst op artikel 5.3 van de Onderwijs- en examenregeling masteropleiding van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid ("OER"), waarin is bepaald dat studenten met enkel een hbo-diploma geen directe toegang tot de master hebben. Dit hebben zij alleen als ze een equivalente opleiding hebben genoten én als ze een bachelorgraad hebben gehaald in het wetenschappelijk onderwijs. Er is derhalve weinig ruimte om studenten toe te laten. Verweerder wijst erop dat bij andere universiteiten andere vereisten gelden.

In het onderhavige geval is geen equivalente bacheloropleiding gevolgd in het wetenschappelijk onderwijs.

Verweerder licht voorts toe dat de Universiteit Leiden en de Haagse Hogeschool een overeenkomst hebben gesloten. Hierin is opgenomen dat studenten van de hogeschool een schakelprogramma kunnen volgen, wat studenten in staat stelt een aantal ontbrekende vakken te behalen, waarna ze rechtstreekse toegang krijgen tot de master. Dit programma duurt een jaar. Het schakelprogramma bestaat juist omdat er geen equivalentie is tussen het bachelordiploma van de hogeschool en de universiteit. Appellante heeft dit schakelprogramma niet gevolgd.

De extra vakken die appellante heeft gevolgd, geven geen aanleiding om equivalentie aan te nemen. Verweerder wijst erop dat appellante bij haar opleiding geen academische vaardigheden heeft opgedaan. Dat zij een aantal stages heeft gevolgd, maakt dat niet anders.

Voorts licht verweerder toe dat studenten worden toegelaten tot de algemene master Rechtsgeleerdheid en er geen afzonderlijke toelating is tot de master met de specialisatie International Law.

Verweerder wijst erop dat sommige Duitse hogescholen een diploma afgeven die van universitaire aard zijn. Deze studenten kunnen rechtstreeks worden toegelaten.

Uitspraak

12-013

Blad 3/5

Verweerder merkt op dat door appellante bij de aanvraag geen redenen zijn gegeven waarom zij op grond van haar hbo-diploma zou moeten worden toegelaten tot de master. Om deze reden is in het besluit alleen verwezen naar de wettelijke bepaling.

Indien studenten na de afwijzing vragen op welke wijze zij wel aan de eisen kunnen voldoen, worden zij daarover geïnformeerd door de faculteit. Mede gezien het grote aantal aanvragen is het niet mogelijk om bij iedere afwijzing individueel aan te geven hoe de deficiënties kunnen worden weggewerkt. In onderhavig geval bleek bovendien dat ze niet voldeed aan de wettelijke eisen.

Verweerder licht toe dat het schakelprogramma een breed palet biedt aan vakken en niet specifiek op een student is toegesneden, waarin ook het verkrijgen van academische vaardigheden aan bod komt. Na het volgen van dit programma heeft de student een basis die breed genoeg is om toegelaten te worden tot de master Rechtsgeleerdheid.

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 17 februari 2012 door het College ontvangen brief van 14 februari 2012 heeft appellante tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 9 januari 2012. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Algemene wet bestuursrecht ("Awb") en de WHW gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het beroep richt zich tegen het besluit van 9 januari 2012, waarbij het verzoek te worden toegelaten tot het master programme Law, specialisation Public International Law, is afgewezen.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Ingevolge artikel 7.30a, eerste lid, van de WHW geldt voor de inschrijving voor een masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs die in relatie tot een bacheloropleiding is aangewezen op grond van artikel 7.13, derde lid, als toelatingseis dat aan betrokkene een graad als bedoeld in artikel 7.10a, eerste lid, is verleend van de desbetreffende bacheloropleiding in het wetenschappelijk onderwijs aan dezelfde instelling.

Ingevolge artikel 7.30a, derde lid, van de WHW geldt voor de inschrijving voor een opleiding als bedoeld in het eerste en tweede lid van personen aan wie geen graad als bedoeld in het eerste lid is verleend, als toelatingseis het bezit van een bewijs van toelating voor die opleiding. Het instellingsbestuur verstrekt desgevraagd een bewijs van toelating, indien: a) de betrokkene voldoet aan de door het instellingsbestuur voor de opleiding vast te stellen eisen, indien: b) voor zover het instellingsbestuur het aantal ten hoogste voor de opleiding in te schrijven personen heeft vastgesteld, dat aantal niet wordt overschreden. De onder a) bedoelde eisen worden opgenomen in de onderwijs- en examenregeling. Deze komen overeen met de kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die

**Uitspraak
12-013**

Blad 4/5

moeten zijn verworven bij beëindiging van de bacheloropleiding, bedoeld in het eerste en tweede lid.

Ingevolge artikel 7.30b, eerste lid, van de WHW geldt voor de inschrijving voor een andere masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs dan die, bedoeld in artikel 7.30a, eerste en tweede lid, of voor een masteropleiding in het hoger beroepsonderwijs als toelatingseis het bezit van een bewijs van toelating voor die opleiding. Artikel 7.30a, derde lid, tweede volzin, is van toepassing. De door het instellingsbestuur vast te stellen eisen worden opgenomen in de onderwijs- en examenregeling. Deze eisen hebben uitsluitend betrekking op kennis, inzicht en vaardigheden die kunnen zijn verworven bij beëindiging van een bacheloropleiding.

Vast staat dat appellante niet beschikt over een door de Universiteit Leiden verleende bachelorgraad Rechtsgeleerdheid. Haar verzoek om toelating dient derhalve te worden beoordeeld aan de hand van de bij of krachtens artikel 7.30b van de WHW gestelde vereisten.

In artikel 5.3, van de OER zijn de toelatingseisen voor deze masteropleiding neergelegd. Ingevolge artikel 5.3 wordt door het bestuur van de faculteit een bewijs van toelating verstrekt wanneer de student voldoet aan de toelatingseisen zoals vastgelegd in artikel 5.3. Krachtens artikel 5.3 worden degenen tot de opleiding toegelaten die – voor zover thans van belang – beschikken over (vergelijkbare) kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die moeten zijn verworven bij beëindiging van de bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid.

Het College stelt vast dat appellante beschikt over een hbo-diploma.

Het College overweegt dat niet is gebleken dat appellante beschikt over vergelijkbare kwaliteiten op het gebied van kennis, inzicht en vaardigheden die moeten zijn verworven bij beëindiging van de bacheloropleiding, zoals bedoeld in artikel 5.3 van de OER. Dat appellante een aantal stages heeft gelopen maakt dat in dit geval niet anders. Voorts is gebleken dat de universiteit met de Haagse Hogeschool een schakelprogramma aanbiedt, dat bij het behalen daarvan rechtstreekse toegang geeft tot de master Rechtsgeleerdheid. Doordat appellante dit programma niet heeft doorlopen, wordt de beslissing dat zij niet voldoet aan de eisen bevestigd.

Op grond van het bovenstaande is het College van oordeel dat, aangezien appellante op het moment dat het bestreden besluit werd genomen niet aan de daarvoor geldende voorwaarden voldeed, verweerder door appellante de toelating te weigeren niet in strijd met het recht heeft gehandeld.

Nu het College ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard. Dit betekent dat het bestreden besluit kan worden gehandhaafd.

Uitspraak

12-013

Blad 5/5

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld op 1 mei 2012 door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. mr. A.L.P. van Os-Ravesloot (voorzitter), dr. mr. A.C.G. Wenink, dr. J.J.G.B. de Frankrijker, mr. C. de Groot en C. Meerman (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. W.J. de Wit.

mr. A.L.P. van Os-Ravesloot,
voorzitter

mr. W.J. de Wit,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: